

ชื่อเรื่อง	แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษา อุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร
ผู้วิจัย	อัจฉริยา ทุมพานิชย์
ประธานที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. ครรชิต ทะกอง
กรรมการที่ปรึกษา	ดร. ละเอียด ศิลาน้อย
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2551
คำสำคัญ	แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาอุทยานแห่งชาติภูผายลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายล ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในท้องถิ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 400 คน ในส่วนของ การวิเคราะห์ใช้การคำนวณหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าความแตกต่างค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นประชาชนในท้องถิ่น ร้อยละ 66.25 รองลงมา คือ นักท่องเที่ยว ร้อยละ 32.00 และกลุ่มภาครัฐ/ภาคเอกชน ร้อยละ 1.75 เป็นเพศชาย ร้อยละ 50.50 และเพศหญิง ร้อยละ 49.50 มีอายุไม่เกิน 20 ปี ร้อยละ 27.50 มีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. ร้อยละ 26.25 ประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 44.50 รองลงมา คือ นักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 30.25 ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท ร้อยละ 61.25

ลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ใช้รถจักรยานยนต์ส่วนตัวเป็นยานพาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยว ร้อยละ 44.53 โดยมีจำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว ระหว่าง 8 - 10 คน ร้อยละ 26.56 ส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวพร้อมกับสถาบันการศึกษา ร้อยละ 63.28 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการเดินทาง

มาท่องเที่ยวเพื่อศึกษาหาความรู้ ร้อยละ 54.69 และทราบข่าวหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติภูผายลจากสื่อคนรู้จักแนะนำ (เช่น เพื่อน / ครู อาจารย์) ร้อยละ 34.32

ในส่วนของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนครทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม ด้านการให้การศึกษาและสร้างจิตสำนึก ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการส่งเสริมการตลาดและการนำเที่ยว ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการ และด้านการส่งเสริมการลงทุนนั้น ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวม อยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ด้านการส่งเสริมการตลาดและการนำเที่ยว อยู่ในระดับเห็นด้วย รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมการลงทุนและด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการ อยู่ในระดับเห็นด้วย และด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน อยู่ในระดับเห็นด้วย และจากการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับลักษณะพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และอายุ การศึกษา และอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายลแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ และรายได้ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติภูผายล จังหวัดสกลนคร ไม่แตกต่างกัน

Title GUIDELINES FOR ECOTOURISM DEVELOPMENT :
A CASE STUDY OF PHU PHAYON NATIONAL PARK,
SAKON NAKHON PROVINCE

Author Atchariya Thumpanit

Advisor Associate Professor Kanchit Tagong, Ph.D.

Co - Advisor La-lard Silanoi, Ph.D.

Academic Paper Thesis M.A. in Hotel and Tourism Management,
Naresuan University, 2008

Keywords Guidelines for Ecotourism Development, Ecotourism

ABSTRACT

The purposes of this research study were to study the behaviors of Thai tourists visiting Phu Pha Yon National Park, Sakon Nakhon Province as well as to find out about the problems and difficulty of the development guideline of Phu Pha Yon National Park as sustainable ecological tourism attraction source using questionnaires forms instrumental for data collection from the sampling group of 400 persons. Data analysis used frequency calculation to obtain frequency value, percentage, average mean, standard deviation, t-test difference value, one-way ANOVA analysis and Pearson's product moment correlation coefficient.

The results of the research study found that most of the respondents of the questionnaires were citizens in the locality of 66.25%, next were tourists of 32.00% and public sector/private sector personnel of 1.75%, they were male of 50.50% and female of 49.50, age range of not more than 20 years old, 27.50% were with senior high school/vocational certificate education of 26.25%, occupation of farmers of 44.50%, the next were students/pupils of 30.25%, mostly were with income revenue of not more than Baht 5,000 of 61.25%

Concerning tourists' natures of travel behaviors it was found that most tourists used personal motorbike as travel vehicles on their tour of 44.53%, with tour members of about 8-10 persons per group of 26.56%, mostly traveling with

education academy of 63.28% with travel object of educational tour of 54.69% and learned of the news or tour activities of Phu Pha Yon National Park from acquainted people medium (such as peer/mentor, teacher) of 34.32%.

On the part of the opinions of the respondents towards the ecological tourism development guideline in Phu Pha Yon National Park, Sakon Nakhon Province on the 6 aspects comprising of tourism and environmental resources, educational provision and conscience building, communal participation, marketing and tourism promotion, infrastructure and service development, and investment promotion, the results of the research study found that on the overall perspective this was in the positive level with the 3 first highest average of the first 3 aspects of marketing and tour guide aspect at the positive level, the next levels were investing promotion and infrastructure and service development at the positive level, and in respect of communal participation was in the positive level, and from the hypothesis test, it was found that sex, age, education, occupation, and tourists' income revenue level were related with tourists' natures of behaviors in the Phu Pha Yon National Park, Sakon Nakhon Province with statistically significance at the level of 0.05 and different age, education, and occupation of respondents being with different ecological tourism development guideline in Phu Pha Yon National Park, Sakon Nakhon Province with different statistically significance at the level of 0.05; as for different sex, income revenue were with indifferent ecological tourism development guideline in the Phu Pha Yon National Park, Sakon Nakhon Province.